

งานวิจัยเรื่อง โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ (ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.๒๕๕๕)

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน คือ การสำรวจข้อมูลอาชญากรรม จากเหยื่ออาชญากรรมที่เป็นระบบ โดยได้ดำเนินการทั่วประเทศ สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสำรวจ สถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ดังกล่าว

ในปี 2555 สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ร่วมมือกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรายงานผลการสำรวจและข้อค้นพบสำคัญ ในอาชญากรรม 4 ประเภทคือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศและอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

จากรายงานฉบับนี้ระบุว่า เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ ในปี 2550 และ ปี 2555 เหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 45-59 ปี มีอาชีพค้าขาย /ธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพสมรสแล้ว มีรายได้ในระดับปานกลาง และเป็นเจ้าของครุภัณฑ์รถยนต์ของตนเอง ส่วนชนิดของอาชญากรรม ในการสำรวจทั้ง 2 ปี พบว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ตามมาด้วยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ตามลำดับ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล

ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นเป็นประจำ ได้แก่ การทำงานนอกบ้านในระหว่างวันโดยไม่มีบุคคลเฝ้าบ้านในเวลากลางวัน การสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพง และการออกนอกบ้านในเวลากลางคืน เป็นต้น

ในปี 2550 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ในขณะที่ ปี 2555 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่การประกอบอาชญากรรมเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01-06.00 น.

ในปี 2550 อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่คือการขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 82.10 และมีอัตราสูงขึ้นไป เป็น ร้อยละ 95.10 ในปี 2555 ทรัพย์สินที่ขโมยส่วนใหญ่ ได้แก่ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล

ในปี 2550 และ ปี 2555 อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ คือ การทำร้ายร่างกาย โดยใช้วิธี การจู่โจม กระชาก ดบ ตี ต่อย ในส่วนของอาชญากรรมทางเพศ ส่วนใหญ่ เป็นการพยายามกระทำอนาจาร และล่วงเกินทางเพศ โดยไม่ใช้อาวุธ และในส่วนของอาชญากรรม การแอบอ้างการใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า

เป็นการถูกกระทำในลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิต หรือทำธุรกรรม โดยมีสถิติเพิ่มขึ้นจากปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 49.4 เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.3 ในปี 2555

ในปี 2550 และ ปี 2555 ประชาชนส่วนใหญ่แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 77.5 และร้อยละ 73.7 ตามลำดับ และสำหรับผู้ที่ไม่แจ้งความส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 65.2 และเพิ่มขึ้น ในปี 2555 เป็นร้อยละ 66.6

การนำผลการวิจัยไปปฏิบัติ

- การดำเนินงานครั้งต่อไปควรดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มเพื่อสามารถป้องกันและช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมได้อย่างตรงจุด โดยเฉพาะ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี กลุ่มวัยรุ่น ผู้อพยพต่างด้าว และกลุ่มเชื้อชาติเฉพาะต่างๆ เป็นต้น
- ควรขยายการเก็บข้อมูลไปยังอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย การติดยาเสพติด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมทางธุรกิจการค้า และอาชญากรรมที่เกิดขึ้นโดยกะทันหันและอาชญากรรมโดยประมาทหรือไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน
- ควรมีการอบรมผู้เก็บข้อมูลก่อนการดำเนินงานลงพื้นที่จริง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ เพื่อให้มีความเข้าใจในแบบสอบถามและความสามารถในการเก็บข้อมูลเชิงลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การให้ความสำคัญกับนโยบายด้านกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ในกระบวนการยุติธรรมให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อลดจำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม
- เพิ่มบทบาทของหน่วยงานระดับท้องถิ่น เช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ที่สามารถช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมและการไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาให้แก่เหยื่ออาชญากรรมได้ โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

Research Article:
National Crime Victimization Survey Report
(Under the Crime Victimization Survey Project - 2012)

The *Crime Victimization Survey Project* systematically monitors crime data from victims of crime throughout the country. The survey was initiated by the Office of Justice Affairs which is keenly aware of the importance of monitoring statistical crime victimization data.

In 2012, the Office of Justice Affairs coordinated with the National Statistical Office to monitor crime victimization statistics in every province throughout the country and coordinated with Suan Dusit Rajaphat University to analyze the data and produce a report on the key findings on crime in four areas: crimes related to property, crimes threatening life or physical safety, sex crimes, and unauthorized use of personal data or documents.

This paper provides details of victims of crime in 2007 and 2012. Most victims were male, between 45-59 years of age, employed in sales or privately-owned business operations, married, with mid-level income and owning their own house. The most frequently occurring type of crime in 2007 and 2012, both inside and outside local municipal administration districts, was crime relating to property. The next most frequent was crime threats to life or physical safety, followed by crime related to unauthorized use of personal data or documents.

Risk factors for frequent occurrences of crime include leaving the home unattended while away at work during the day, wearing expensive jewelry and going out at night.

In 2007, the majority of crimes were committed by males, aged between 18-25 years. In 2012, the majority of crimes were committed by males aged between 26-35 years. Most crimes occurred at night time between 6 p.m. and 6 a.m.

In 2007, 82.1% of crimes related to property were theft. In 2012, this increased to 95.10%. Property stolen, both within and outside local municipal administration areas, was mostly motor vehicles and motor vehicle spare parts.

In 2007 and 2012, crimes threatening life or physical safety were usually committed by pulling, dragging, slapping, hitting or punching. Most sex crimes involved obscene behavior and unarmed attempts at sexual coercion. Unauthorized use of personal data or documents occurred mostly for the purpose of obtaining credit cards or carrying out business transactions. The frequency of this type of crime increased from 49.4% in 2007 to 54.3 % in 2012.

In 2007, 77.5% of notifications to the police by members of the public were made in the hope that the police could apprehend the offenders. In 2012, this percentage reduced to 73.70%. In 2007, 65.2% of victims did not report a crime to the police. This percentage increased to 66.6% in 2012.

Application of research findings

- The next collection and analysis of data should focus on specific groups so as to be able to protect and assist victims of crime; especially women, children under the age of 12 years, teenagers, foreign refugees and specific nationalities.
- The collection of data should be expanded to include victimless crime, such as drug addiction. Data should also be collected on crimes against businesses and commercial crime as well as non-premeditated murder and manslaughter.
- Data collection staff should be trained in interviewing and data collection techniques before entering the field to collect data, especially data related to sex crimes, so that they will be able to collect in-depth data efficiently.
- More importance should be given to systems of dispute mediation and reconciliation in the justice system to reduce the number of victims of crimes that initiate judicial procedures.
- The role of local area agencies; such as sub-district headmen, village leaders and District Administration Organizations located in the local area; should be increased to assist victims of crimes and mediate solutions to problems of victims, especially in crimes threatening life or physical safety, sex crimes, and domestic violence.